

JAMSESSION

Občasník Hudebního klubu v Orlové

2. číslo FANZINU

Již čtyři měsíce funguje prostory, kde se členové účast je překvapivě stabilní. rozesílány prostřednictvím kteří mají doma internetové je mají a proto se stalo, že na prosince nebyla rozeslána sešlo 6 lidí. Někteří přijedou dojdou pěšky, ale je několik posezení s hudbou spojí Horší je to za špatného počasí nebo v zimě. Pak takové výlety s hudebními nástroji na zádech připomínají zapadlé vlastence z poloviny 19. století.

klub hudby v Orlové. I když scházejí jsou trochu z ruky, Na jednotlivé schůzky jsou e-mailů pozvánky pro ty, připojení na PC. Ne všichni poslední schůzku čtrnáctého pozvánka a přesto se tam autobusem a necelý kilometr členů, kteří si pohodově s příjemnou procházkou.

Přehled proběhlých schůzek a hostů klubu :

- 9. klub 23. 11. 2012 vyšlo 1. číslo občasníku klubu. Celý večer hrál Roman, kterému sekundoval Pavel Olšar.
- 10. klub 30. 11. 2012 hrála skupina „Z budy“ neuvěřitelné 4 hodiny, pak Roman na klávesy.
- 11. klub 7. 12. 2012 velmi vydařený večer. Klub navštívil Ing. Martin Drastich, specialista na aparatury.
- 12. klub 14. 12. 2012 poslední sešlost v roce. Klub navštívil Vít a Kubátko.

Na 9. „jamové“ sešlosti byla hlášena velká účast, ale nakonec nás bylo jen pět. Cestou jsme se potkávali a vypadalo to slibně. Konečně s námi šel i Tomáš. H., místní textař. Již cestou hýřil novými nápady a pak je v klubu i zazpíval. Celý večer pokryl hrou na klávesy Roman a na kytaru Pavel. „Zajamovat“ si poprvé přišel i Roman Sarganek. Bohužel nebyly k dispozici bubny. Tento večer bylo distribuováno 1. číslo klubového časopisu a shodou okolností byly i založeny internetové stránky skupiny Z budy – www.zbudy.cz. Zábava skončila až nad ránem vinou personálu hostince.

Ozdobou klubu je vždy vystoupení orlovské rockové skupiny „Z budy“, dříve „Krem at orium“, která naposled zahrála 30. listopadu 2012 na jubilejní 10. sešlosti. Byl to čtyřhodinový maratón trojice kytaristů, kteří předvedli skoro celý svůj repertoár na velice slušné úrovni. Skupina, kromě přejatých skladeb, má i svou tvorbu Při jejich vystoupeních je vždy 100% účast. Více o skupině na www.zbudy.cz.

Na 11. mimořádné sešlosti klubu 7. prosince byl hostem kamarád Romana Holtzera Ing. Martin Drastich, specialista na seřizování zesilovacích aparatur a elektronických varhan. Znovu excelovala Vendula, která si přivedla svého známého, vynikajícího hráče na klávesy. Čas si našel i Jarek, tentokrát ovšem bez kapely. Nechyběli ani veteráni skupiny BATS. Všichni si bezvadně „zajamovali“ a shodně sešlost komentovali za jednu z nejlepších.

Zajímavá byla i poslední schůzka v roce 2012, kam se dostavil známý muzikant Vítězslav Kubátko. Po mnoha letech se tak setkali 2 baskytaristé, kteří se s ohledem na svou specializaci nemohli setkat v žádné kapele. Byl z toho zajímavý rozhovor o tajích hry na tento nástroj určený k vytváření basové rytmicko melodické linky. Basová kytara tak spolu s bicími vytváří základ rytmu. Vít se přiznal, že jednou se šel podívat na Romana jak to vlastně hraje. Debata se točila kolem tzv. májových akordů a půltónů. Samozřejmě se hovořilo o kytarách a taky o rómském intuitivním způsobu hry na tyto nástroje. Vít se přiznal, že rómské hudebníky obdivuje. Byl to rozhovor plný vzájemných komplimentů a byl ukončen v jednu hodinu ranní rezolutním oznámením číšníka, že lokál končí. Oba si pak vyměnili telefonní čísla a slíbili si, že si spolu někdy zahrají. Nejdřív ale budou muset najít odložené kytary a doplnit chybějící struny. Určitě to bude zajímavý zážitek. –sdu–

ZPĚVÁK, KYTARISTA

VENDY

Václav Vašek
Tel.: 604 182 825

VHODNÉ PRO:

- SOUKROMÉ PÁRTY
- SVATBY
- VEČÍRKY A JINÉ...

HUDEBNÍ SKUPINA
DUOVOX
HUDEBNÍ PRODUKCE
PRO RŮZNÉ KULTURNÍ AKCE

Vítězslav KUBÁTKO
+ 420 596 511 698

Radka VALOŠKOVÁ
+ 420 732 211 037

Klub FUTRA

Futra je občanské sdružení se zaměřením na hodnotné a smysluplné využití volného času mládeže s důrazem na eliminaci společensky negativních jevů jako je kriminalita, narkomanie nebo rasová nenávisť. Hlavní náplní sdružení jsou nejrozličnější projekty v rámci občanských iniciativ, kulturních aktivit mládeže, mezilidských vztahů, ekologii, lidských a zvířecích práv, v oblasti výtvarné, literární, filmové, divadelní a hudební tvorby.

V rámci hudebních projektů zabírá významné místo pořádání rockových koncertů. Prostor ve Futře je k pořádání těchto akcí poměrně slušně vybavený. Kromě podlaží pro instalaci hudební aparatury jsou k dispozici mixážní pulty s elektrorozvody. Nechybí ani zázemí pro přípravu a odpočinek hudebníků s možností využití zkušebny.

Domovskou skupinou Futry jsou Livelike hrající v obsazení 3 kytary + bicí. Skupina v poslední sestavě existuje asi tři roky, hraje nezávislý instrumentální rock. Ve Futře vystoupili naposledy 1. 12. 2012 spolu s Plum Dumplings (Brno), Lealoo (Praha) a další orlovskou skupinou Periferic. Livelike vystupují často mimo Orlovou. V roce 2012 několikrát v ostravských klubech Plan B a Hudební bazar, ve Frýdku-Místku v Klubu Sokolík a v rockovém klubu v Holešově. Ve Futře vystupují často rockové skupiny z jiných zemí. Naposledy v říjnu loňského roku skupina Alkymenia z Brazílie a Bombfors ze Švédska.

Poslední rockovou akcí roku 2012 pořádané dne 15. prosince bylo vystoupení brněnské skupiny The Mood a My Dead Cat z Babic u Brna. The Mood existují od roku 2001. V současnosti hrají v sestavě Aleš (kytara, zpěv), slečna Kristl (basová kytara a zpěv) a Břeťa (bicí a zpěv). The Mood mají za sebou řadu vystoupení v okolních zemích, ale také v USA nebo Rusku. Za sebou mají i vydání několika CD z nichž důležité jsou Mad About Ghost (Samuel Records, 2004), Cupid In Your Pump (Impregnate Noise Recors, 2006) a Makes Us Wonder (Absent Hours Records, 2009). Pro začátek roku 2013 připravuje skupina vydání nejnovějšího alba Shortcut To Hell (Samuel Records). Spolu s My Dead Cat, kteří hrají směsí punku, hardcoru a rock and rollu, vydali The

Mood u labelu Samuel Records (Dolany u Olomouce) společnou EP desku, která obsahuje dvě skladby od každé skupiny, na A.straně jsou The Mood se skladbami Go On a Ask Yourself, na B.straně jsou My Dead Cat se skladbami Surfin D.N.A. a Everybody Scores.

Je vidět, že po dlouhých létech diskriminace klasických vinylů a vymizení jejich masového používání u nás se pomaličku vinyly vrací do povědomí posluchačů. Myslím, že období, po které zanevření na vinyl trvalo, nás ničím zvláštním neobohatilo. Ve všech nečesky mluvících zemích totiž platí, že vynalezení nového záznamového formátu (např. CD, MP3) neznamená likvidaci výroby a používání formátů starých, ale je samozřejmým rozšířením a tím i obohacením stávající formátové nabídky.

Součástí Futry je čajovna a bar. V prostorách klubu je možno hrát hry, pořádat různé přednášky a promítat filmy. Provoz zajišťuje několik nadšenců ve svém volném čase a bez finanční odměny. Futra se nachází v Orlové-Lutyni na Masarykově třídě v podzemních prostorách komplexu Doubravan. Dříve zde byla Restaurace Caligula.

Zdeňek RADA

Koncerty v adventním čase

Koncem roku, jako vždy, proběhlo v Orlové několik adventních koncertů. Poslouchám hudbu podle momentálního rozpoložení a tak jsem navštívil tři z nich, vlastně ten v Klubu Futra adventní nebyl, i když proběhl 1. prosince. Nejsem hudebník a tak se budu vyjadřovat jen pocity, které ve mě všechny vystoupení vyvolaly.

Ve „Futře“ vystupovaly 4 skupiny hrající nezávislý instrumentální rock v programu Nášlapný koncert. Vydržel jsem poslouchat jen dvě a v polovině produkce 3. skupiny jsem odešel spolu s kamarádem Mirkem. Prostory, kde působí Klub Futra byly pravděpodobně krytem CO a proto zde není akustika nejlepší. Zvukař se snažil něco se zvukem dělat, ale většinou se do míst u dveří, kde jsme seděli, valila jen mohutná koule splývajících tónů. U druhé skupiny jsme až po delší době poznali, že zpěvačka zpívá francouzsky. Lépe bylo rozumět při částečně ucpaných zvukovodech uší, čímž se asi odfiltrovaly některé frekvence. Na prostranství před hudebníky tančil tanečník elektrizovaný rytmickou hudbou nějaký šamanský zaříkavací tanec. Tento styl hudby „není mým šálkem čaje“ i když některé momenty byly vydařené.

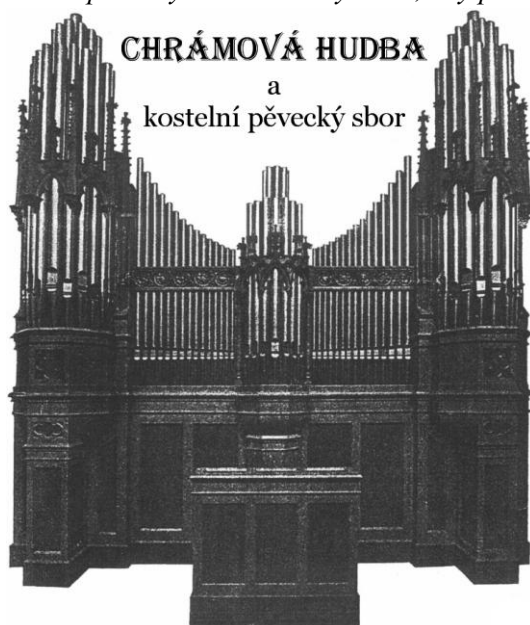
Další koncert byl 15. prosince v evangelickém kostele. Účinkoval tam v pásmu předvánočního rozjímání světoznámý pěvecký sbor Permoník z Karviné založený v r. 1966. Ten den jsem se rozhodl mezi Klubem Futra, kde vystupovala známá brněnská rocková skupina The Mood, a Permoníkem. Rozhodl jsem se pro Permoník a nelitoval jsem. Evangelický kostel má vynikající akustiku, což je pro pěvecký sbor bez zesilovačů velmi důležité. Permoník má za sebou mnoho turné po celém světě a je také vítězem mnoha pěveckých soutěží, včetně té nejstarší v Lianghennu (Wales). V roce 2013 bude soutěžit v Carnegie Hall v New Yorku. V kostele zaznělo 12 písní v devíti jazycích na vánoční notu a nechyběl ani spirituál. Chvilími mě až „mrazilo po těle“ jak převážně dívčí soubor zpíval za doprovodu el. klavíru. Domů jsme odcházeli s manželkou plni dojmů a nevadilo nám ani nevlídné počasí.

Poslední koncert byl ve středu 19. prosince v Domě kultury města Orlové. Vystupoval tady Martin Chodúr spolu s orlovským gospelovým sborem Keep Smiling. Zazněly zde v podání Martina skladby od předních světových jazmenů a podmanivé gospelové skladby zazpívané vynikajícím místním sborem, který Martina v poslední době často doprovází. Martin Chodúr splnil očekávání vyprodaného divadelního sálu. Při jeho zpěvu za doprovodu vynikajících muzikantů naskakovala „husí kůže“, nebo naopak dokázal dojmout zejména svou písní Moskva hoří, kterou věnoval svému příteli. Na konci sklídl neutuchající aplaus posluchačů ve stoje. O nevědní zážitek se také postaral zvukař v hledišti.

Nejsem hudební kritik, ale jednu věc bych tady uvedl. Vytrácejí se české vánoce, příliš hodně písní je anglických. sdur

Malá hudební historie Orlové

V tomto pokračování se budeme zabývat hudbou v katolickém Kostele narození Panny Marie v Orlové. Kromě kostela se hudba pěstovala u panstva a šlechty. Bohužel není záznam o těchto aktivitách. Můžeme se jen domnívat, že fortepiano v orlovské škole byl dar ze zámku. Jak jinak si vysvětlit výskyt takového nástroje v malé dřevěné dvojtrídce. Mohlo se to stát v roce 1838 po prodeji panství Bloudovskými obchodníku Jiřímu Thomkemu z Bilska, nebo následně r. 1844 baronu Mikuláši Mattencloitovi. Staré „forte“ mohlo novým majitelům překážet a tak ho věnovali rektorovi školy, který psal písně a hrál na varhany v kostele. Na přelomu 20. a 30. let 20. století publikoval pasáže z dnes nedochované pamětní knihy orlovské farnosti kněz Dr. Innocenc Kaulich O.S.B. ve „Farním věstníku“, který za svého působení v Orlové vydával. O zábavách panstva si můžeme udělat představu u následujícího zápisu. „Roku 1766 byl jmenován orlovským farářem od opata broumovského P. Lambert Tauber O.S.B. O něm se vypravuje, že býval málo a velice nerad doma. Měl totiž slabůstku, že se rád zabýval obratnostmi salonní magie, kouzelnickými kousky pro zábavu a proto býval okolním panstvem i k delšímu pobytu zván. Okolní kaplani byli vrchností vysíláni, aby pana faráře zastupovali.“

Jestli byly varhany v kostele od záznamy z let 1652, 1689, 1708 a Další vizitační protokoly jsou v Karviné, ale jako všechny úřední německy švabachem. Údajně se a majetku kostela v 1. polovině 18. v době, kdy zchudlý kostel náležel tyto varhany použity z nějakého pořídit si nové varhany. Až po záznam v češtině: „Brzy po této Orlové varhanář Novák z Těšína objednané už v říjnu 1864. září 1865. Varhany tyto stály 900 objednavce zaplacen 300 zl. rak. 9. září dle smlouvy v přítomnosti zlatých, zbytek se zaplatí po dal v říjnu varhany na svůj účet září bylo dopláceno varhanáři Ondřeji Navákovi za nové varhany 200 zlatých rakouské měny.“ Jestli byly staré varhany sešrotovány, nebo použity jinde nevím. Je však známo, že byly varhany i v kapli z r. 1850 na hřbitově u ev. kostela. Kaple byla zrušena v roce 1920. Katolíci zde přestali pohřbívat už v roce 1900 a evangelíci na své části hřbitova v roce 1926.

P. Aemilián Kolář dále píše : „V srpnu 1864 byla vymalována tzv. stará kaple (presbytář) malířem Pěčkou z Místku za 70 zlatých. Téhož roku se pořídily pro kůr hudební nástroje: 2 klarinety (es a b), křídlovka a basová křídlovka, 2 trubky, 2 lesní rohy, basbombardon a dvoje housle od Piskoře z Místku za 133 zl. rak. měny. Obnos tento se sešel sbírkou, kterou uspořádal ředitel kůru p. Karel Kotzich, a k níž přispěli farníci z Orlové 31 zl. 72 kr., z Lazů 26 zl. 4 kr., z Poruby 39 zl. 57 kr. a z Doubravy 30 zl. 82. kr. rak. měny. Zbytek uhradila kostelní pokladna.“ Po založení šachet na Orlovsku v polovině 19. století je vidět prudký rozmach společnosti. Později někteří autoři psali o americkém tempu.

Další varhany byly dodány v roce 1923 (obrázek) do nově postaveného kostela firmou Varhanářství Bratří Rígrů Krnov, Slezsko. Tyto varhany jsou v provozu po několika opravách dodnes a považují se za jedny z nejlepších v regionu, možná hned po šenovských. Kromě bohoslužeb se na ně několikrát do roka koncertuje.

Upravený výťah z kolaudačního protokolu : „Varhany mají 2 manuály, 2700 píšťal, z kterých je 1718 cínových, 566 zinkových, 274 dřevěných a 142 jazýčkových. Měchy zásobuje elektrický ventilátor, který běží skoro neslyšně. Hrací pult je jednoduchý, ale velmi praktický a přehledný. Zavírá se rollem, jako u amerických psacích stolů. Manuál má 56 kláves, pedál, který je příjemně stavěný a mensurovaný má 30 kláves. Registrové crescendo uvádí se do pohybu válcem, který se nachází nad pedálem. Ukazatel crescenda se nachází pod notovým pultem. Šlapadlem vedle válce otevírá a zavírá se žaluzie 2. manuálu. Uvedení pneum. zařízení do funkce a společný účinek jsou přesné. Malé membrány jsou zhotovené z prvotřídní jemné jelení kůže. Registrové spojky pohybují se lehce a při potlačení klávesy ozve se tón minuciózně, takže působí na ventily ihned a tón se při hře ozve přesně a bez zpoždění. Správná mensura, přesné ozývání se, jednotnost v síle a barvě tónu, nápisem registrovým odpovídající charakter je všeobecná vlastnost všech registrů. Organ je normálně laděný ($a^1 = 870$ výchvěřů), žaluzie umožňuje zesílení a zeslabení tónu podle libovůle hráče. Registry lze měnit z nejmenšího pianissima (Aeolina při zavření žaluzií) do největšího fortissima ve všech barvách a síle registrů. Pleno zní mohutně a má velebnosti chrámu odpovídající organový tón. Mixtura má tón stříbřitého lesku odpovídající čerstvé síly. Jazykové registry mají charakteristický plný, zaokrouhlený příjemný a šlechetný tón. Jednotlivé manuály a pedál jsou tak disponované, že je možno jich účelně upotřebit jak společně, tak i jednotlivě. Organ byl 13. března 1923 objednán, 7. září 1923 zkolaudován a 8. září 1923 posvěcen. V Krnově byl na nich dobročinný koncert a pak taktéž v Orlové ve prospěch varh. fondu. Při té příležitosti bylo možno konstatovat, jak mohutně, čistě a velebně zní tento nástroj i při plném kostele. Tyto varhany jsou chloubou nejen celé farnosti orlovské, ale i celé Ostravy.“ - sdur - pokračování pří.

počátku je nejasné. Vizitační 1714 se zmiňují jen o zvonech. uloženy ve Státním okresním archivu záznamy té doby jsou psány objevují v těchto soupisech vybavení století i menší varhany. Bylo to již českým benediktinům. Možná byly kostela v Čechách, kde se rozhodli vizitaci kostela v roce 1865 je další vizitaci 18. července přivezl do na pěti vozech nové varhany kostelní, S jedním tovaryšem je stavěl až do 7. zl. rak. měny. Jako závdavek bylo při m., po postavení bylo splaceno dne pana správce Josefa Chlopka 400 Novém Roce. Pan správce Chlopek natřít a vyzlatiti. Roku 1866 dne 28.

Tak jsem byl na Chodúra.

Ano, je to článek pro rockery. Já se mezi ně také počítám. Přesto jsem v prosinci roku 2012 zakoupil vstupenky na vystoupení Martina Chodúra. Martin vystupoval v orlovském kulturním domě a zaujala mě právě skutečnost, že vystupuje se souborem Keep Smiling Gospel Orlová (mám tam nějaké známé a už jsem je viděl vystupovat jako samostatný sbor). Martina doprovázela vlastní kapela MACH 5, viz. odkaz, který vám hráče představí a že jsou to opravdu hráči s velkým H (<http://www.martinchodur.cz/kapela>).

Spojení Chodúr a Gospel jsem si dovedl představit, Chodúr a Orlovský Gospel už méně. O to bylo větší moje milé překvapení.

V první části koncertu vystupoval Martin Chodúr se svou kapelou, a opravdu to šlapalo. Repertoár byl sestaven ze známých evergreenů z celého světa a zejména těch vánočně laděných. Zpěv první Česko Slovenské Superstar 2009 je opravdu vynikající, je to prostě „českej Frank Sinatra“

Ve druhé části koncertu vystoupil orlovský amatérský gospelový sbor, otevřený, jak říkají, pro všechny generace. Věnují se zejména gospelovým písním a spirituálům - většinou v angličtině. Snaží se dělat dobrou a živou muziku, což se jim daří. Mají svou doprovodnou kapelu, a opravdu není špatná, hrají s nadšením a velkým nasazením, zejména pana kapelníka. Viděl a slyšel jsem je naposledy v prosinci 2011 a za ten rok, se opravdu zlepšili nejméně o víc než mnoho desítek procent. Lvi podíl na zlepšeném výkonu má dozajista jejich nový, mladý, a hodně mladý sbormistr, který vede sbor necelý rok. Zde je odkaz pro ty co chtějí vědět o Keep Smiling Gospel více (<http://www.keep-smiling.cz/>).

No a ve třetí „třetině“ koncertu vystupovali všichni společně. Profesionálně odzpívané písně Martina, profesionálně odehrané songy kapelou MACH 5 (což zn. Martin Chodúr a pět muzikantů) a opravdu profesionálně odzpívané doprovodné vokály gospelovým souborem.

Aplaus obecnstva ve stoje si všichni vystupující zasloužili, ten nebral konce a tak se několikrát přidávalo. Kdo viděl a slyšel, nelitoval!

Ano, je to článek pro rockery, to jsem napsal na začátku. Víte, nemám rád ty ortodoxní škatulkáře – jenom metal, jenom rock n'roll, jenom blues, folk, country atd. Kdo má rád muziku, ten si poslechne vše, třeba i vážnou. A v každé muzice je něco moc krásného, pro každého muzikanta je v každé muzice inspirace, nezaškodí si rozšířit obzory (...smetana není jen do kávy). A přesto, že Chodúr není můj šálek kávy (bez, nebo se smetanou) byl jsem koncertem nadšen. Byl to pěkný předvánočně laděný dárek.

Jaromír PUHR

STARÉ DŘEVO

STARÉ DŘEVO	
Svatá Křížek a hosté	
1. Podnájem	3.00
2. Každý den čekám	2.58
3. Zatačky zrádné	2.37
4. Život v záruce	2.50
5. Přítel Ben	3.16
6. Casanova	4.00
7. Zvědavý kluk	4.04
8. Roční doby	3.24
9. Dobré a špatné já	3.14
10. Nikdy nemluv ne	2.52
11. Čas nic nevrátí	2.48
12. Neznámá dívka	3.15
13. Alkoholik	2.26
14. Dobrá parta	3.17
15. Hlavní výhra	2.25
celkem 46.26	

Hudba/Music - Svatá Křížek
Texty/Lyrics - Svatá Křížek
Aranžmá/Arangements - Petr Holář
Sbory/Vocals - Svatá Křížek, Jiří Blejchař, Petr Holář,
Guitars - Petr Holář
Bass guitars - Svatá Křížek
Programmer drums computer - Radek Miča
Engineer and mixed by - Radek Miča
Graphic design - © Dušan Lazecký
Nahráno - © květen 1999 studio RM

Tradetex

Náhodou se mi dostalo do rukou CD orlováka Svatí Křížek, člena bývalé skupiny BATS. Nikdy by mě nenapadlo, že na místní úrovni uslyším tak nádhernou věc! Za některé skladby, mi se nejvíc líbí čtvrtá "Život v záruce", by se nemusely stydět ani ty nejlepší britské skupiny! A je jedno z které doby by ty kapely byly. Ta hudba je univerzální, má to nádherné melodie, má to rytmus, souvislé tempo a sled, něžnost, svěžest, je to hravé, nepředvádí se to, na nic "světoborného" si to nehraje, kytara věrně dodržuje melodickou linku každé skladby, texty jsou sdělné.....a dohromady to spojuje až geniální jednoduchost! Vůbec nic mi na tom nevádí. Pro všechny ty vlastnosti to bude dobré navždy. V Orlové a okolí není mnoho kvalitních tvůrců a tým Křížek bezesporu je. Toto nadčasové CD z roku 1999 bohužel vyšlo jen v autorském vydání v počtu několika kusů.

Zdeněk RADA

Olympic slaví 50 let trvání

Pro pochopení vzniku Olympicu a mnoha dalších skupin oné „dávnejší“ doby je potřeba se vrátit hluboko do minulosti, kdy černošská hudba, ze které později vzešel rock and roll neměla v Evropě a dokonce ani v samotných USA na různých ustláno.

K nám se dostaly první vlny nové synkopované hudby ze zámoří ještě před 1. světovou válkou. Karel Čapek vzpomínal „skoro s dojetím, jak na nás působil už starý Souza (dechovka amerického krále pochodů s ragtimovou synkopací) se svými zrychlenými marši, svými dryáckými plechy a bubny; bylo to konečně něco jiného než valčíková unylost nebo vojenská fešáctví evropské muziky...“. Dále Čapek vzpomíná „Skutečným zjevením, které nás doslovně očarovalo,“ — „bylo Varieté: první stepující negři místo arabských tanečnic kroužících tučným pupkem; první hudební excentrikové... Asi v roce 1910 jsme slyšeli ve Varieté první americké songy.“ O 2 roky později se již tančil medvědí tanec na hudbu šlágru Irvinga Berlina Alexander's Ragtime Band. Podle Jiřího Voskovce byl prvním pionýrem jazzu v Praze nájemce bia Konvikt v Bartolomějské ulici pan Reiman se čtyřčlenným souborem s kterým doprovázel němé filmy a hrál v přilehlém baru. Členem jeho historického jazz-bandu byl také americký Čech a údajný vlastník prvního saxofonu v Praze pan Vokáč.

Průkopnickými osobnostmi pozvolna se utvářející tuzemské scény moderní populární hudby po roce 1920 byli zpívající klavírista a kapelník R. A. Dvorský, Jaroslav Ježek se svým Swing Bandem Osvobozeného divadla a všestranně orientovaný všeměl E. F. Burian.

Nejaktivnější v tom směru byl R. A. Dvorský, který v roce 1926 poprvé účinkoval pod názvem Melody Makers (později Melody Boys). V jeho kapele se vystřídal mnoho vynikajících domácích i zahraničních hudebníků včetně Karla Vacka.

Naopak v Jaroslavu Ježkovi a E. F. Burianovi se rodičímu českému jazzu zároveň dostalo prvních profesionálně dokonale vyškolených hudebníků. Ježkův mimořádný melodický talent a harmonická vynalézavost dozraly ve spojení s texty V+W mimořádného výrazového účinku zejména v jeho osobitě pojatých blues, které jen zcela výjimečně vycházely z tradičního černošského dvanáctitaktového schéma. V každém ohledu sehráli Ježek i jeho orchestr výtečných instrumentalistů (v závěrečné fázi v něm hrál i Karel Vacek) zásadní vzor, následovaný několika generacemi českých hudebníků.

Z Burianových jazzových aktivit byl nejdůležitější jeho orchestr na vlastní kabaretní scéně Červené eso v sále pozdějšího Divadla hudby, zčásti pak v nástupnickém divadle D 34. Je také autorem několika oper (jazzem byla poznamenána Bubu z Montparnassu z roku 1927, jejíž světovou premiéru uvedla 20. 3. 1999 Státní opera Praha). Od poloviny 30. let se E. F. Burian jako zpěvák i textař podílel na několika snímcích Orchestru Gramoklubu (Bea-le Street Blues, Dinah, Půlnoční blues), jímž se už hlásila ke slovu nastupující generace hudebníků.

Jestliže u generačních soupeřů V+W, Ježka, E. F. Buriana či mladšího Traxlera vyvolával jazz bezmezné nadšení a dostalo se mu vlídného přijetí také u některých představitelů české hudební moderny (Martinů, Schulhoff, v Brně Janáčkův žák Pavel Haas, a dokonce se jím inspiroval i věrozvěst mikrointervalové hudby Alois Hába), většinový postoj veřejnosti byl spíše proti němu. Ke změně postoje veřejnosti nemohla přispět nemilost okupačních úřadů vůči jazzu za 2. světové války. Radikální střet českého jazzu a jeho stoupenců s totalitní mocí se udál po roce 1948.

Druhá světová válka rozdělila svět na sféry vlivu. Západní Evropa se dostala pod vliv USA, východní Evropa se potýkala s vlivy ruskými. Většina mladých lidí u nás přijímala s nadšením sovětskou kulturu. Svědčí o tom množství tehdejších písňových souborů. Nový režim se po prováděných politických a hospodářských změnách časem začal potýkat s mnoha problémy a tak jak se Západ začal ekonomicky Východní Evropě vzdalovat, tak stále více dával na odív svou zábavu s množstvím swingových a jazzových orchestrů s počínající érou rock and rollu. Stejným tempem jakým se západ vzdaloval a také díky uvolněnějším politickým poměrům po smrti J. V. Stalina v roce 1956 a po nástupu presidenta Antonína Novotného, narůstá i počet mladých lidí se zájmem o západní kulturu. Nejdříve mezi vzdělanějšími lidmi, kteří měli větší přehled. Nežádka pak to byly děti prominentů, které se nemusely obávat postihu a měly přísun gramofonových desek od svých rodičů a známých v cizině. Ti pak gramodesky šířili dál. Významnou roli zde sehrál poslech rozhlasové stanice Luxembourg, které všichni neřekli jinak než Laxík. Přes veškeré politické uvolnění je na každého, kdo by chtěl provozovat nebo propagovat západní kulturu nahlíženo jako na nositele velkého společenského nebezpečí. Přesto se rock and roll začíná sporadicky hrát i u nás, na různých hospodských zábavách a na svatbách, často interpreti ani nevědí že rock and roll hrají. Rock and roll se také objevuje v podání hudebníků z oblasti swingu a jazzu.

Koncem 50. let začínají vznikat hudební tělesa, která hrají výhradně rock and rollovou hudbu. Za první naši rock and rollovou skupinu jsou považováni Samuel's Band, které v roce 1959 založil Petr Kaplan (Ostrava) a Pavel Chrastina (Praha). Ve stejném roce vznikají Sputníci vedeni Tomislavem Vašíčkem, na přelomu let 1958/59 Jiří Kaleš s Janem Obermayerem zakládají Komety. Mezi významné skupiny té doby se dají řadit Crystal Petra Brožka, Faps Jiřího Brabce. V roce 1961 vznikají Hell's Devils, které proslavil jejich zpěvák Miloš Vokurka alias Reddy Kirken svými divokými interpretacemi skladeb z repertoáru černošské hvězdy rock and rollu Little Richarda. Kromě Kirkeny se objevuje řada dalších vynikajících zpěváků rock and rollu jako Pavel Sedláček se Skupinou big beat, Miki Volek se skupinou Crazy Boys, Pavel Bobek a další. Počátkem 60. let dochází k rozpadu některých skupin a tím k přesídlování hudebníků do jiných formací. V Divadelním klubu Olympik ve Spálené ulici zakládá Jiří Brabec skupinu Karkulka. Název je zkratka odvozená od „Karlínský kulturní kabaret“. V Karkulce se objevuje Petr Kaplan, Pavel Chrastina, Tony Black, Ladislav Klein, Jiří Laurent, Zdeněk Rytíř a další. V tomto klubu se s Karkulkou střídá skupina VOJ, která je tvořena vojáky základní služby. S VOJem slaví první úspěchy Karel Černocho a Viktor Sodoma.

V roce 1962 vzniká Big Beat Quintet (také BIG BEAT kvintet nebo B. B. Quintet). Tato skupina je přímým předchůdcem Olympicu pojmenovaném po klubu, ale s „c“ na konci. Ve všech zdrojích na internetu je za předchůdce Olympicu označována Karkulka. Karkulka však byla samostatnou skupinou a spojení s některými členy Olympicu bylo vytvořeno pro potřebu satirického pořadu Ondráš.

Tak jak se vzdaluje čas těm dávným dnům po nichž nezůstaly žádné nahrávky, mizí stejně rychle i vzpomínky účastníků oněch dějinných událostí a mizerné vzpomínky jsou často nahrazovány idealizací dějů a legendami, které s pravdivostí mají málo společného. Interpreti a příznivci té doby zestárli a mnozí z nich nejspíše nechápou nové hudební trendy a kritizují své potomky za poslech a aktivní provozování současné nezávislé rockové hudby a neuvědomují si, že to je jenom vývojová etapa rock and rollu u jehož zrodu sami, kdysi dávno tomu, různou formou asistovali. Tento článek, jehož součástí jsou další informace ve zdatované části a diskografii je skromným příspěvkem k osvětlení paměti a k uvedení událostí do vzdálenosti, která je co nejbližší skutečnosti.

DATOVÁ ČÁST

1963 konec r. - uskupením několika zdatných hudebníků vzniká Big Beat Quintet jako kytarová součást velmi pestrého programu Souboru Julia Fučíka AZKG.

Obsazení Big Beat Quintetu : Petr Janda (kytara, zpěv) Jan Reiner (kytara, zpěv) Pavel Chrastina (basová kytara)
Jan Obermayer (alt.saxofon) Jan Antonín Pacák (bicí)

1963 začátek r. - řada úspěšných vystoupení v rámci programu Souboru Julia Fučíka AZKG.

1963 jaro - Big Beat Quintet natáčí jako první u nás singl s rock and rollovými hudebníky "Klokan" // "Kočky".

1963 pol. roku - změna názvu na Olympic. Původcem přejmenování je první manažer Olympicu Josef Smeták, který změnil název podle Divadelního klubu Olympik ve Spálené ulici. Olympic se stává domovskou skupinou klubu.

1963 kon. léta - Karel Mareš pod patronací Šimka a Grossmana přivádí do Semaforu satirické pásmo Ondráš, později přejmenované na Ondráš přichází. V rámci pásma se představuje skupina Olympic doplněná o členy Karkulky. Karkulka tvoří doprovodnou skupinu zpěváků jako Josef Laufer, Pavel Bobek, Miki Volek, Pavel Šváb, Yvonne Přenosilová, Nad'a Urbánková, Michaela Prunerová, Věra Křesadlová, Eva Pilarová,...prominou ti, které už nejsem schopen jmenovat.

Obsazení Karkulky :

Petr Janda (kytara) Jiří Laurent (kytara) Pavel Chrastina (basová kytara) Fran. Čech (bicí)
Miroslav Berka (piano) Jaromír Klempíř (Jonika) (Jan Antonín Pacák - bicí)

11.11.1963 - premiéra pořadu Ondráš resp. Ondráš přichází. V pořadu bylo možno slyšet 26 instrumentálních a zpívaných skladeb v 55 reprízách.

1964 - Olympic opouští Semafor, vystupuje však stále jako doprovodná skupina zpěváků.

1964 - 1. SP deska Olym. Adresát neznámý // Roň slzy s Karlem Gottem na A.straně a Yvonne Přenosilovou na B.straně desky

1965 zač. r. - odchází Růžek s Klempířem

1965 jaro - odchází zpěváci Bobek, Šváb a Přenosilová

1965 duben - za Laurenta přichází Ladislav Klein , posledním zpěvákem který ještě krátce zůstal je Miki Volek.

1965 - Fr. Ringo Čech přijímá nejdříve angažmá v Černém divadle a 12. 12. 1965 odjíždí na rok do USA

1965 - definitivně se ustaluje obsazení Olympicu na : Petr Janda (kytara, zpěv) Ladislav Klein (doprovodná kytara, zpěv)
Pavel Chrastina (basová kytara, zpěv) Miroslav Berka (klávesy, zpěv)
Jan Antonín Pacák (bicí, zpěv)

1965 - v tomto obsazení se Olympic rozloučil s érou rock and rollu, stává se skupinou big beatovou . Později se pro kytarovou hudbu používá zkráceně beat, ale obecně je to hudba rocková. S přibývajícím vlastní tvorbou dvojice Janda (hudba)-Chrastina (texty) se postupně vytrácí z repertoáru Olympicu přebírání skladeb a kopírování vzhledu britské skupiny The Kinks.

DISKOGRRAFIE 1963 - 1965

1. 1963 Supraphon 013 225 7"SP

A. Big Beat Quintet Klokan (2:36) (Tomislav Vašíček)

B. Big Beat Quintet Kočky (1:42) (tradicional)

Obsazení : Petr Janda (kytara) Jan Reiner (kytara) Pavel Chrastina (basová kytara) Jan Obermayer (alt.saxofon)
Jan Antonín Pacák (bicí)

Nahráno : 1.6.1963 ve studiu Strahov Poznámka : autor skladby "Klokan" T. Vašíček byl členem Sputniků

1963 Supraphon-Artia 43 131 7"SP

A. Big Beat Quintet Kangaroo

B. Big Beat Quintet Gosago

Poznámka : anglická verze pro PZO Artia

1963 Supraphon 0204 7"EP

1963 Supraphon-Artia 33 531 7"EP

A. Big Beat Quintet Klokan / Kočky

B. Orchestr Ferdinanda Havlíka : Madison pro Zuzanu / Zase bossa nova

Poznámka : u části nákladu pro Artii je uveden namísto Big Beat Quintetu jako interpret Sputniks resp. The Sputniks a F. Havlík orch. Anglická verze pro Artii a společné EP s orchestrem F. Havlíka jsou hrací dobou a obsazením totožné s českou verzí.

2. 1964 Supraphon 013 165 7"SP

A. (OLYMPIC)+KAREL GOTT Adresát neznámý (From Me To You) (Lennon+McCartney+J.Štáidl český text)

B. (OLYMPIC)+YVONNE PŘENOSILOVÁ : Roň slzy (I'm Sorry) (R. Self - D. Allbritten + J. Štáidl český text)

Obsazení : Petr Janda (kytara) Jiří Laurent (kytara) Pavel Chrastina (basová kytara) Miloslav Růžek (alt saxofon)
Miroslav Berka (klávesy) Jaromír Klempíř (jonika) František Ringo Čech (bicí)

+

TORČ (A,B)

Sbor Lubomíra Pánka (B)

Nahráno 27. 4. 1964 ve studiu Českého rozhlasu původní náklad má etikety s označením "Supraphon-Mladý svět", později lisovaný náklad, také z r.1964 má standardní etiketu Supraphonu. Olympic není na SP uveden!

3. 1964 Supraphon 013 166 7"SP

1964 Supraphon-Artia 43 161 7"SP

A. OLYMPIC+PAVEL BOBEK Oh Boy (D. Bartolomew)

B. OLYMPIC+PAVEL SEDLÁČEK-EVA PILAROVÁ : Hey Paula!

Obsazení : stejné jako u SP 2+Karel Mareš nahráno 23.4.1964 ve studiu Strahov a 9.5.1964 ve studiu Čs.rozhlasu.

původní náklad má etikety s označením "Supraphon-Mladý svět," později lisovaný náklad, také v r. 1964 má standardní etiketu Supraphonu

4. 1964 Supraphon 013 168 7"SP

1964 Supraphon-Artia 043 163 7"SP

A. OLYMPIC+PAVEL BOBEK+PAVEL ŠVÁB : Sealed With A Kiss (P.D.Udell-G.Geld)

B. OLYMPIC+PAVEL BOBEK Sweet Little Sixteen (Chuck Berry)

Obsazení : stejné jako u SP 2 a 3 stejné jako u SP 2 a 3 je osazení etiketami nahráno 23. 3. 1964 ve studiu Strahov

Poznámka : obě skladby jsou součástí společného EP se Skupinou Karla Duby pro Supraphon-Artia 033 022 z r. 1964, uvedeno samostatně

5. 1964 Supraphon 013 170 7"SP

A. OLYMPIC+YVONNE PŘENOSILOVÁ : That's All You Gotta Do (J.Reed)

B. OLYMPIC Orange Blossom Special (E.T.Rouse)

Obsazení : stejné jako u SP 2-4, stejné jako u SP 2-4 je osazení etiketami nahráno 23. 3. 1963 ve studiu Strahov

6. 1964 Supraphon 013 535 7"SP

A. KAREL GOTT+WALDEMAR MATUŠKA+TOČR : Co z toho mám (Karel Mareš/Ladislav Štáidl)

B. OLYMPIC+EVA PILAROVÁ Espado (Karel Mareš/Ladislav Štáidl)

Obsazení je stejné jako u SP 2-5, nahráno 27. 4. 1964 ve studiu Čs.rozhlasu

7. 1964 Supraphon-Artia 33 579 7"EP

OLYMPIC THE OLYMPICS BIG BEAT BAND

A. Oh Boy / Hey Paula!

(Pavel Bobek, Pavel Sedláček, Eva Pilarová a Yvonne Přenosilová)

B. That's All You Gotta Do / Orange Blossom Special

Obsazení je stejné jako u singlů 2-6

Poznámka : tato EP deska je kompilací dvou SP desek Supraphon 013 166 a 013 170 a je určena pro export prostřednictvím PZO Artia

8. 1964 Supraphon-Artia 33 586 7"EP

BIG BEAT OLYMPICS & MEFISTO

A. BIG BEAT OLYMPICS : Sweet Little Sixteen / Sealed With A Kiss (+ Pavel Bobek a Pavel Šváb)

B. MEFISTO : Midnight / I Saw Lindy Yesterday

9. 1964 Supraphon-Artia 033 022 7"EP

A. OLYMPIC : Sealed With A Kiss / Sweet Little Sixteen

B. SKUPINA KARLA DUBY : Rough Ridin' / Clementine

10. 1965 Supraphon 013 816 7"SP

A. OLYMPIC Čaj pana Pickwicka

B. OLYMPIC Olympic Rock

Obsazení : Petr Janda (kytara) Jiří Laurent (kytara) Pavel Chrastina (basová kytara) Miroslav Berka (piano)

Miloslav Růžek (alt saxofon) František Ringo Čech (bicí)

1965 Supraphon-Artia 43 154 7"SP

A. OLYMPIC The Pickwick Tea

B. OLYMPIC Olympic Rock

Poznámka : verze v angličtině pro exportní PZO Artia, stejné obsazení jako u SP 013 816.

Nahráno 16. 2. 1965 ve studiu Kobylisy

11. 1965 Supraphon 013 817 7"SP

A. OLYMPIC+PAVEL BOBEK Rave On (West, Tilham, Petty)

B. OLYMPIC+PAVEL BOBEK Memphis Tennessee (Chuck Berry)

Obsazení je stejné jako u SP 10

Nahráno ve dnech 8. 2. a 16. 2. 1965 ve studiu Kobylisy

12. 1965 Supraphon 013 825 7"SP

A. EVA PILAROVÁ+KAREL GOTT+SK.KARLA GOTTA : Kousek za městem

B. OLYMPIC+PAVEL ŠVÁB A BOHUMÍR STARKA : Hvězda padá

Obsazení Olympicu je stejné jako na SP 10-11

Nahráno 1. 4. 1965 ve studiu Kobylisy

13. 1965 Supraphon 013 828 7"SP

A. OLYMPIC+KAREL GOTT Trezor (Ladislav Štáidl/F.R.Čech)

B. JAROMÍR MAYER+SKUPINA KARLA DUBY : Bílá místa

Nahráno 27. 4. 1965 ve studiu Kobylisy

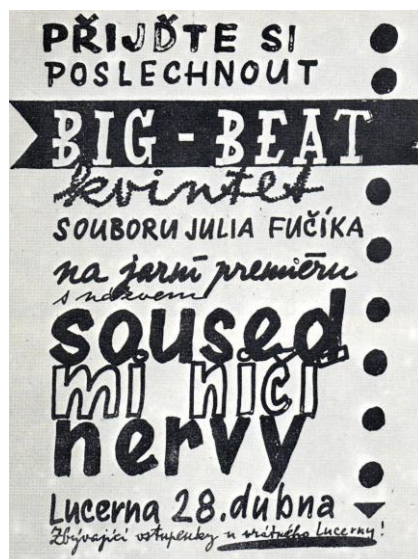
14. 1965 Supraphon 013 829 7"SP
A. OLYMPIC+MIKI VOLEK Fůra chyb (K.Mareš/J.Štáidl)
B. OLYMPIC+ YVONNE PŘENOSILOVÁ : Lyrická ze středních Čech (K.Mareš/E.Krečmar)
Obsazení Olympicu je stejné jako na SP 10-13 + Sbor Jiřího Linhy (A)
Nahráno 1. 4. 1965 a 27. 4. 1965 ve studiu Kobylisy
15. 1965 Supraphon-Artia 013 831 7"SP
Supraphon-Artia 43 169 7"SP
A. SKUPINA KARLA DUBY+YVONNE PŘENOSILOVÁ : My Boy Lollipop
B. OLYMPIC+YVONNE PŘENOSILOVÁ : Autumn Mood (K.Mareš/G.Theiner)
Obsazení Olympicu je stejné jako na SP 10-14
Poznámka : exportní verze po potřebu PZO Artia
16. 1965 Supraphon 013 834 7"SP
A. OLYMPIC+ YVONNE PŘENOSILOVÁ : Podzimní nálada (Autumn Mood) (K.Mareš/K.Hampl)
B. OLYMPIC+YVONNE PŘENOSILOVÁ : Měsíc (K.Mareš/E.Jarošová)

Obsazení Olympicu je stejné jako u SP 10-15
Nahráno 1. 4. 1965 ve studiu Kobylisy

17. 1965 Supraphon 013 847 7"SP
A. OLYMPIC Mary (I Must Play) (P.Janda/F.R.Čech)
B. OLYMPIC Nebuďte kůzlata (M.Růžek/J.Štáidl)
Obsazení Olympicu je stejné jako na SP 10-16 + Vlasta Kahovcová
Nahráno 4. 9. 1965 ve studiu Kobylisy

18. 1965 Supraphon 013 857 7"SP
A. OLYMPIC Dej mi víc své lásky (P.Janda/F.R.Čech)
B. SKUPINA KARLA DUBY+JOSEF ZÍMA : Chci psát na kolenou
Obsazení : Petr Janda (kytara) Ladislav Klein (doprovodná kytara) Pavel Chrastina (basová kytara) Miroslav Berka (piano)
František Ringo Čech (bicí)
Nahráno 1. 11. 1965 ve studiu Čs.rozhlasu

Diskografie Olympicu spolu s historií vzniku pokrývá období nejsložitější a končí rokem 1965. Snad nejslavnější hit Olympicu "Dej mi víc své lásky" je poslední skladbou na které bubnuje František Ringo Čech. Po odchodu Čecha do USA usedá na dlouhá léta za bicí soupravu Jan Antonín Pacák. Olympic se definitivně loučí s érou rock and rolu, přestává s doprovodem nejrozličnějších zpěváků. Pokládají se základní kameny budoucí hvězdné kariéry Olympicu. Diskografie neobsahuje jména hudebníků kteří se podíleli na realizaci prvních čtyř SP desek. Diskografie rovněž neuvádí rozhlasové a televizní nahrávky a spolupráci a účast Olympicu ve filmech. Brožura "CZECHOSLOVAK BEAT MUSIC 67" (hudební magazín 4), kterou v r. 1968 vytiskli v Pantonu uvádí, že Olympic měl za sebou ke konci r. 1966 plných 26 titulů na deskách pro Supraphon, 6 titulů pro východoněmeckou Amigu a několik dalších se připravovalo ve výrobě. V té době již měla za sebou skupina spolupráci na pěti celovečerních filmech, jednom krátkém dokumentu a devíti televizních pořadech. Dále tři samostatné filmy - dokument Ivana Soeldnera "Horečka", západoněmecký film "Rytmus v Praze" a dokument britské televize. Více na www.fonorama.cz.

Vpravo fotografie skupiny Olympic podepsána v Ostravě při koncertu v hale Tatroň v roce 1966, nebo 1967.
Vlevo plakát z roku 1963.

Z. Rada / S. Durčák (úvodní část) ; Z. Rada (datová část, diskografie, fotografie)

Zdroje : internet - Jazz pod diktaturou moci, X. České země : z jazzového pravěku, Antonín Matzner, Hudební rozhledy 10/11, aj.; vlastní archiv; Czechoslovak beat music 67 (Panton , 1968); Miroslav Balák/Josef Kytar : Československý rock na gramofonových deskách; Rocková diskografie 1960-1967 (Indies Records, MAM 073, Brno, 1998); Vladimír Kouřil : ČESKÝ ROCK'N'ROLL 1956-1969 (vydala Jazzová sekce, 1981)

Obrazová příloha

9. „jamová“ sešlost 23. listopadu 2012

Výroční 10. sraz 30. listopadu 2012

12. seance 14. prosince, poslední v r. 2012

